

داروهای مورد مصرف در اندودانتیکس

نویسنده: دکتر کاظم آشفته‌یزدی*

مقدمه: مصرف دارو در درمان‌های اندودانتیک

به‌خصوص در دهه‌های گذشته مورد استعمال زیادی داشته است و به آن به‌عنوان رکنی از ارکان اندودانتیکس نگریسته می‌شده است اما در حال حاضر مصرف دارو در اندودانتیکس باید مورد بررسی عمیق‌تری قرار گیرد و دقیقاً "اهداف استفاده از دارو در داخل کانال

مشخص گردد. می‌دانیم ایجاد موفقیت در درمان اندودانتیک به عواملی مانند دبریدمان یا تمیز کردن کامل کانال، کنترل میکربی و ایجاد Seal کامل کانال بستگی دارد که در این میان تمیز نمودن و خارج کردن مواد نکروتیک از داخل کانال حائز اهمیت بیشتری می‌باشد.

یعنی در درمان اندودانتیک اعمال بیومکانیکی نقش اساسی را دارد. در این مختصر سعی شده است که با توجه به اهداف مصرف دارو در کانال اثرات آنها نیز تا حدودی مورد بررسی قرار گیرد.

بحث:

داروهای مورد استفاده در داخل کانال را می‌توان به شرح ذیل خلاصه نمود:

الف: داروهای شستشودهنده:

۱- هیپوکلریت سدیم: اولین بار توسط هنری دیکن (Henry Deiken) معرفی گردید و در جنگ جهانی اول جهت شستشوی زخم‌ها مورد استفاده فراوانی قرار گرفت. Taylor نشان داد که این دارو اثر حلالیت بیشتری روی بافت مرده دارد تا بافت زنده و در مورد اخیر فقط مختصر اثر التهابی را دارا می‌باشد و در آزمایشاتی نیز که در جهت ارزیابی قدرت انواع این دارو بر روی کانال‌های دندان‌های تنده مشخص گردید:

* (عضو بخش اندودانتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران).